

Bilag 7.

Indenrigsministerens bemærkninger til bilag 6.

Efter den nugældende lov vedrørende personlig skat til kommunen træffes beslutning om eftergivelse af pålignet personlig kommuneskat af vedkommende kommunalbestyrelse. Afgørelse i sager om eftergivelse af pålignet indkomstskat til staten træffes af amtsligningsinspektoratet (amtsskatteinspektoratet), jfr. finansministerens bekendtgørelse nr. 194 af 16. april 1951. I sager, hvor der er tale om eftergivelse af både kommuneskat og statsskat, sker der således en behandling hos to myndigheder. I praksis nedsætter imidlertid kommunerne som regel den personlige kommuneskat i samme forhold, som amtsligningsinspektorerne nedsætter statsskatten.

I en række tilfælde er kompetencen til at bevilge lempelse i skatten tillagt skatterådet, jfr. således statsskatteovens § 28, jfr. § 23, hvorefter skatterådet under selve skattegningen tager beslutning om nedsættelse i den skattepligtige indkomst på grund af særlige forhold, såsom sygdom, dødsfald m.v. Har skatterådet bevilget nedslag i indkomstansættelsen, har dette umiddelbart virkning for såvel statsskat som kommuneskat for det pågældende skatteår.

Under en kildeskatteordning, hvor skatterne så vidt muligt betales samtidig med, at den skattepligtige indkomst erhverves, vil behovet for bevillingsmæssig eftergivelse af kommuneskat som følge af en forringelse af den skattepligtiges økonomiske forhold selvsagt ikke være af samme styrke som under den nugældende skatteordning, hvor kalenderårets indtægt først kommer til beskattning i det følgende skatteår, i hvilket skatteyderens skatteevne kan være mindre end i det kalenderår, hvori den skattepligtige indtægt er indtjent. Antallet af eftergivelsessager må således forventes at blive meget formindsket.

Da der som nævnt allerede efter de gældende regler findes en ordning, hvorefter en myndighed, skatterådet, i visse tilfælde træffer beslutning om lempelse med virkning både for kommune- og statskatten — de tilfælde, hvor lempelsen sker i form af en nedsættelse af den skattepligtige indkomst — da kommunerne i praksis normalt følger samme retningslinjer som amtsligningsinspektorerne med hensyn til, i hvilke tilfælde der bevilges lempelse af pålignet skat, og da betydningen af eftergivelsessager må antages at blive stærkt formindsket under kildeskatteordningen, må det anses for et ret begrænset indgreb i det kommunale myndighedsområde, at beføjelsen til at lempe kommuneskatten overføres til samme myndigheder, der har beføjelsen til at lempe statsskatten. Det bemærkes herved, at det i lovforslaget udtrykkeligt er foreskrevet, at der i den enkelte sag skal indhentes en udtalelse fra vedkommende kommune.

Ud over hensynet til at sikre en ensartet praksis i alle tilfælde af bevillingsmæssig lempelse af stats- og kommuneskat og til en forenklet administration har man ved fremsættelsen af forslaget til en ændret affattelse af den kommunale indkomstskatteovs § 16 lagt vægt på de særlige tekniske og systemmæssige vanskeligheder, en fortsættelse af den nuværende tostrengede ordning ville indebære for den maskinelle behandling af oppebørsels- og inddrivelsesfunktionerne under kildeskatteordningen. Det kan således nævnes, at særskilt eftergivelse eller nedsættelse af kommune- og statsskatter forudsætter opdeling af udskrevne restsskatter på de to skattearter, hvilket ikke er forudset i de af kildeskatteinspektoratet allerede udførte arbejdsprogrammer, ligesom indberetning om skatteeftergivelse til den centrale skatteoppebørselsmyndighed (kilde-